

הצקות

לרביה"ק מוהר"ץ מברסלב זי"ע א"

חיים טובים // נקודות אור בנתיבות החיים

כך שמעתי

דיבורי קודש ששמע מוהר"א ש
מרכיב לוי יצחק בנדר ז"ל

הרגשות – מה המקום שלהם?

ההתקבעות בשגרה, או הבריחה מהשגרה, נובעות מאותה נקודה: הפחד מלהיות 'אני'!

השגרה, המון אירועים קטנים וגדולים, שמעוררים כל מיני תחושות קטנות או גדולות, נעימות יותר או נעימות פחות. וכל אלו אמורים להיות בהחלט חלק מהשגרה.

וכיון שאנחנו לא אוהבים להרגיש – קשה לנו לקבל את השגרה הזאת, שמכילה בתוכה כל מיני תזוזות והרגשות למיניהם. ולכן, יש לנו נטייה לברוח לאחד משתי האופציות: או לקבוע שגרה מקובעת ומרובעת בלתי גמישה לחלוטין, ובכך להפוך למכונה שרק פועלת ולא מרגישה. או לברוח מהשגרה, ולהיות נע ונד מיום ליום ומשעה לשעה, ובכך להתחמק מהצורך לפגוש אירועים והרגשות. אם יש משהו לא נעים, אני יכול פשוט לא להיות שם... כמה קל.

האמת היא, שה'אני' הכי אמיתי, הכי אישי והכי מחובר – אינו יכול להיבנות אלא על ידי ההרגשות המזדמנות לפתחנו. ולכן אדם בריא זקוק לשגרה, אבל שגרה גמישה ומאפשרת ולא מקובעת. שגרה שמכריחה כל אחד לפגוש הרגשות ולחיות אותם, לטוב ולמוטב, ושם דווקא שם, הוא מכיר את עצמו, ובונה את הקשר האישי שלו עם ה'.

וכיון שהנטייה הטבעית שלנו היא לברוח מהרגשות, קבלנו שתי מתנות, חודש תמוז וחודש אדר. בשתי התקופות הללו, אנו נדרשים בצורה רשמית לפגוש הרגשות. בחודש תמוז – הרגשות של צער ואבלות, ובחודש אדר – הרגשות של שמחה ועליצות. אם נסכים לכך, נוכל לראות שזה לא כל כך גרוע, ויכול להיות אפילו מעצים. ואז, אפשר לחזור לשגרה נכונה, עם ההרגשות הפשוטות והיומיומיות שמורכבות בדרך כלל משתי סוגי ההרגשות: של חודש תמוז ושל חודש אדר...

וזהו לאחדים

// האהדות העולה מתוך כתבי רבנו מוהר"ן ז"ל ומרנא הגר"א מוילנא זי"ע א"

הגר"א והרמח"ל – היכל הרצון, הבעש"ט ותלמידיו – היכל קדש הקדשים

כי כל עסקו הוא לראות ולהראות היאך שם שמים חל על כל הנבראים והברואים וכל המציאות בטלה ונכללת באור אין סוף ב"ה בהתפשטות כל חיזו דהאי עלמא, ושם ניתן הכה להעלות גם משאל תחתית ולמצוא כי "ואציעה שאל הינך", וכפי שנבאר בס"ד.

המתבונן ראה כי כל עניין תורת הבעש"ט אינו אלא בהתגלות אור ה' אור אין סוף ב"ה בכל הנבראים כולם והתכללותם חזרה בו, והיא כוונת התורה לשמה שלימד הבעש"ט וכוונת התפילה וכל המצוות וכלשונן "האלקות היא בכל והכל הוא אלקות", והיא כל עבודת העאלת ניצוצות קדושים שהוא לגלות את הנצוץ אור אין-סוף המחיה אותו בכל דבר ודבר, ובעיקר האריך בזה התניא (ושושלה) בכל ספריו מאוד מאוד, וז"ל הליק"מ בתורה נב' "שע"י עבודת ההתבודדות האדם מבטל את ישותו

מאת: הרב ישראל מאיר גלינסקי
אין כמעט מי שאוהב את חודש תמוז, ואת ימי בין המצרים. לעצור ולהתאבל – זה לא בדיוק הדבר החביב על אדם מן השורה. הרבה יותר נוח ומזמין, להמשיך בשגרת החיים, עם החתונות והאירועים, ולפחות עם המוזיקה והחיוכים. קשה להפסיק עם זה, ובטח שקשה להיכנס לתנועה של אבלות.

הפלא הוא, שגם כשמגיע חודש אדר, ואנו מצויים להרבות בשמחה – זה לא מרגיש כל כך נוח. אינני יודע איך להיות בשמחה, ובטח לא איך להרבות בשמחה, אז עוזב. הרבה יותר נוח ומזמין, להמשיך בשגרת החיים, על תלונותיהם והתמרמרותיהם ולא להתבקש לעצור ולהיות 'שמח'.

אז בקיצור, אין לנו בעיה עם אבלות כשם שלכאורה אין לנו בעיה עם שמחה. יש לנו כן קושי, כשמצמידים אותנו לקיר ואומרים: תרגיש! לא משנה אם האמירה היא 'תרגיש אבלות' או שהאמירה היא 'תרגיש שמחה'. אם יש כאן הוראה של 'תרגיש משהו' – מתעוררת בנו התנגדות וחוסר נוחות.

ומכאן בחזרה לנושא השגרה.

כאמור, יש את האנשים שמכורים לשגרה קבועה ובלתי ניתנת להזזה. ויש את האנשים שלא מסוגלים לעשות יומיים את אותו דבר. אלו גם אלו, לא מוכנים להרגיש.

השגרה האמיתית, היא אמנם שגרה קבועה אבל בכלל לא מקובעת. ההשגחה מגולגלת לפתחו של כל אחד תוך כדי

פעם אחת אמר רבי לוי יצחק: "דבר רבנו הוא כל מה שרואים בספרי רבנו בתמימות ובפשטות: חצות, התבודדות, שעורים כסדרן, טיול בכל חלקי התורה הקדושה, וקודים והמחאות כה, תפלה בכוח... אינך יכול לקיים, תגיד שאינך יכול לקיים, אבל אל תגיד שאין זה דבר רבנו".

דבר זה הוא ידעיה נשגבה עד מאוד, כי בעונותינו הרבים, יש הרבה שהתקדשו לגמרי מעבודת ה' יתברך, וכבר נפלו מהחשק לחצות או להתבודדות או להתמדת התורה או לנסע אל ציון רבנו... על כן הם מקדשים גם את אחרים, באמנם שאין זו דעת רבנו ומביאים על דבריהם כל מיני ראיות, ומטעימים דבריהם בכל מיני נקלי ערמוניות... על כן צריך להזהר מהם ביותר, ואנו אין לנו רק דברי רבנו כמו שהם, בלי שום יזו כל שהוא.

(שם, ח"כ, מ', ג' תתיא, ש')

תשמ"א

העקר שאדם צריך לזכות בזה העולם – לקשר עצמו אליו יתברך מכל מה שעובר עליו, ולהפך הנשמיות לרוחניות. וכל זה זוכים על ידי רבוי שיחות ותפלות בכל יום, חדושים דאורייתא חדשים. ועל כל פנים שיתחיל ללמד בכל יום בחשק חדש החדושים דאורייתא שהוריש לנו רבנו ותלמידו הקדוש מוהר"נ"ת.

(שם, ח"ג, מ', א' תתסג, ש' תשל"ה)

גם ראה לדבר עם חבריך אנשי שלומנו בכל יום מרבנו, שהוא עקר גדול אצלנו. כמו ששמעתי מרבי לוי יצחק, שראה שכל אלו אנשי שלומנו שדברו יחד בכל יום מרבנו, הצליחו ברוחניות ובגשמיות.

(שם, ח"ה, מ', א' תתקצא, ש' תשל"ו)

עלון 'המקורבים'

העלון יוצא לאור בס"ד ע"י ארגון 'המקורבים' (ארגון אחר מהארגון הנפלא 'הקבוצה' ש"י הרב"מ גלינסקי) ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת גליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 2 או לפל': 054-848-73-17 או 054-848-73-17 לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום דרך מכשירי 'קהילות' בכל הרבי הארץ (בחיפוש: העולם היהודי). וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. (יש לעדכן אותנו על התרומה) תזכו למצוות!

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

קו "המקורבים"
077-31-40-331
 בארה"ב:
151-86-130-166
שמעו ותחי נפשכם!

תחילה, שזה בחינת נחת רוח שיש בקרבנות, שאמרת ונעשה רצוני.

מלחמת מדיין

אבל בנות מדיין היו בהיפך מזה ממש, שרצו להכשיל את ישראל בהפרדת הסוף מעשה מהמחשבה תחילה, כי מי שפוגם בקב"ה חס ושלום, הוא בבחינת ונרצח מפר"ד אלוף (משלי ט), כי עושה פרוד, חס ושלום, בין סוף המעשה לתחלת המעשה. ועל כן פגם הקב"ה נקרא זנות לשון הפסק ויוצא לחוץ, כמו שפרש רש"י על פסוק, 'עֲתָה יִזְנוּ תְּזוֹנוֹתֶיךָ' עתה יצאו תזנותיה מטנה וכו', עין שם (יחזקאל כג), הינו כי זנות, פגם הקב"ה, חס ושלום, זה בחינת פרוד והפסק ויוצא לחוץ, דהינו שאינו מקשר וכולל סוף המעשה במחשבה תחלה רק, אדרבא, הוא מפר"ד, חס ושלום, בין סוף המעשה לתחלת המעשה (ליקוטי הלכות, כתובות, הלכה ב), ועל כן נצטוו להרגם, כי הם בהיפך מתכלית כל הבריאה וממילא אין להם זכות לחיות, כי החיים הם למי שמביא את הבריאה אל תכליתה.

פרשת נחלות

וזהו ג"כ עניין פרשת נחלות המבואר בהמשך הפרשה, כי מחמת שעיקר התכלית הוא לקשר את הסוף מעשה

פנחס המתיק כעס ברחמים

מבואר בפסוק שאמר הקב"ה למשה רבינו על פנחס שהוא "השיב את חמתי מעל בני ישראל", והיינו שהמתיק את הדין והרוננו והמשיך בחי' רחמנות, ועי"ז זכה לכהונה, כי פנחס בעצם המעשה שעשה היה בזה בחינת הפרת כעס ברחמנות, כי בעצם עשה בזה כביכול פעולה של כעס ודין, אבל מטרתו בזה הייתה רחמנות עצומה על כלל ישראל שלא ימשיכו להיכשל בעוונות חמורים, נמצא שעשה בזה פעולה של דין וכעס, שהיא עצמה בבחינת רחמים, ועי"ז פעל גם למעלה בחינה זו של המתקת הכעס והדין שע"ז נמשך הרחמים, בבחינת "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי".

פנחס זכה לשלום שהוא בחינת חיבור אל התכלית

ועל כן זכה לשלום, שהוא בחי' התכלית, שהוא בחינת 'חיבור' של סוף המעשה עם המחשבה תחילה, חיבור שחרות העוה"ז עם הלבון העליון, שזה עצמו מהות השלום, כי השלום הוא בחינת חיבור בין שני הפכים [כמבואר בליקו"מ סי' נו ובליקו"ה בהרבה מקומות], ועל כן פנחס שזכה להמתיק את הדין ברחמים, שזה עצמו פעולת שלום, זכה לבחינת השלום.

הכהונה שזכה הוא עניין זה של חיבור סוף מעשה עם המחשבה תחילה

ועל כן זכה לכהונה כי זה עצמו עניין הכהונה, כי עיקר עבודת הכהן הוא להעלות את הקרבנות לגבוה, דהיינו שלוקח דברים גשמיים שהם בחינת עשייה [נדייקא בהמות שהם תכלית העשייה], ומתברר לשרשם אל המחשבה

אל המחשבה תחילה, על כן גם כשמתלק האדם, עיקר תיקונו הוא ע"י מה שמשאיר אחריו בנין בזה העולם שהם בבחינת סוף מעשה, והם מקשרים את המטון והירושה שקבלו ממנו, לשרשו בבחינת המחשבה תחילה.

קרבנות המוספין

וזהו ג"כ עניין קרבנות המוספין בשבתות וימים טובים המבואר בהמשך הפרשה, כי בשבת וי"ט מאיר ביותר הארת התכלית, ועל כן אז עוסקים ביותר בבחינת קרבנות שהם עניין זה של להעלות את הסוף מעשה של בחינת הבהמות שלוקחים לקרבן, אל המחשבה תחילה שהוא בחינת נחת רוח של הקרבן וכנ"ל.

עבודת הלב // פנינים על סדר התפילה לאור תורה זו

הזה שהוא בבחינת סוף מעשה, אל שרשו שהוא בחינת המחשבה תחילה.

בינה להבחין בין יום ובין לילה

והן בפנימיות שהברכות עצמן סובבות והולכות על עניין זה, כי מתחילים בהודאה על הבינה להבחין ביום יום ובין לילה, היינו בין התכלית האמיתית של שעשוע עולם הבא שהוא בחי' יום, לבין העולם הזה שאינו מקושר אל

ברכות השחר בפשטות

והנה ההתחלה של כל יום הוא בברכות השחר, ובאמת כל בחינת ברכות השחר סובבות והולכות על עניין זה לקשר סוף המעשה במחשבה תחילה, הן בפשטות, בעצם ההודאה על כל פרט ופרט מפרטי עולם המעשה הזה, שבוהו או סכרזים שהכל הוא מאת השי"ת, ובוהו עצמו או מקשרים בפשטות כל עניין ועניין שמעולם המעשה

התפילה היא עיקר הדרך לקשר אל התכלית בבחי' אבנים שליומות תבנה

הנה כל מהות התפילה היא לקשר את כל ענייני העולם הזה לשרשם, בבחי' לקשר את הסוף מעשה במחשבה תחילה, וכן טובא בטאמר (אות ו) שעיקר התיקון הוא ע"י אשת רבי חנינא בן דוסא שהיא בחי' אבנים שליומות תבנה, שזה האבנים של תיבות התפילה שעל ידם זוכים לקשר הכל אל התכלית.

המשך בעמוד 3

והיו לאחדים - המשך

והוא ההיכל אשר פתח הגר"א להעמיד את העבודה על התפיסה המוחשית, מה שרואים או לעינינו את מלכותו והשגחתו יתברך בארץ ובמקום מקדשו, בניסים ונפלאות, ולא על התבוננות מופשטת המופקעת מחיזו דהאי עלמא, ובוהו נתן ה' את שכנינו בתורה ובמצוות שרק בהם ודרכם יכול האדם לבוא לשער המלך ולהיבק בו יתברך בפעולות מעשיות למענו ולמען מלכותו ובקישוט העולם כולו במצוותיו, ובהעמדת כל הברואים עומדים לגילוי מלכותו, ובוהו כל תאוותו לעשות לו דירה בתחתונים בתפילות ישראל.

ועבודת האדם להשים את כל מאוייו ורצונו אל הדבר הזה בתקוות אמת לראות בהשבת שכנינו לציון ובכבוד מלכותו על עמו ישראל וישים את כל תפילותיו ועבודתו לצורך הדבר הזה, ובוהו יתרצה אליו, וכפי שהאריך הרמח"ל בדרוש הקיווי ובכל תקט"ו תפילותיו וסדר עבודתו ד"בא חבקוק והעמידן על אחת" שהיא אמונה היינו תקוה, שהוא מה שביכולת בן אנוש להשיג בעוה"ז ואינו אלא בפרודור שיוכח כפי התעצמות רצונותיו לעת"ל לחזות עין בעין בשו"ב ה' ציון, וכדברי הסמ"ק שביאר כי מצוות האמונה שנצטוונו בעשרת הדברות "אנוכי ה' א-לוהיך" הוא לצפות תמיד לישועת ה', ונאריך בביאור סוגיא זו במאמרים הבאים, וכן האריך רבינו הליקו"מ בגדל עבודת הכיסופים בתורה עת' ובתורה לא' עיי"ש.

(א, ה) שכתב הגר"א "ולהכל הוא במקרה אבל בע"ס שם קדשו הוא בעצם" וכפי שביאר שם התולדות יצחק).

וכן הנפח"ה כתב כנגד החסידים "וכל יצר מחשבות לב האדם מלא רק לעוף במחשבתו אל כל אשר יטנו לבו, והעולה על כולם, שזה תורת כל האדם... הלא בכל מקום וכל דבר הוא אלוקות גמור, ועינם ולבם כל הימים להעמיק ולעין בזה וכו'". וכידוע מה שהרחיב בזה לבאר עניין "ממלא כל עלמין" דהוא רק מצידו יתברך אך אין זה שייך לתפיסת האדם שרואה כנגד עיניו טהור וטמא, רע וטוב וכו'... "אבל אין אנו יכולים וגם הורשינו ליכנס כלל להתבונן בינה בזה הענין הנורא לידע ולהשיג איך אדון יחיד ב"ה מלא את כל וכל המקומות באחדות פשוט ושווי גמור חלילה ותחילה" (שער ג פרק ו).

וכן בליקו"מ תורה ד' "והיה מדבק א"ע באור א"ס. אבל ההתפשטות היה בבחי' והחיות רצוא ושוב. כי הקב"ה רוצה בעבודתנו, כמ"ש "ואבית תהלה מגושי עפר מקרוצי חומר". ובשביל זה צריך שלא ישאר כן, אלא עד עת שיבא הקדוש ברוך הוא בעצמו ויטול נשמתו", וכן בליקו"מ בתורה כד' אחר שכתב "דע שיש אור, שהוא למעלה מנפשין ורוחין ונשמתין, והוא אור אין סוף. ואף על פי שאין השכל משיג אותו, אעפ"כ רדיפה דמחשבה למירדף אבתריה... אשרי מי שזוכה שירדוף מחשבתו להשיג השגות אלו, אף על פי שאין יכולת ביד השכל להשיג אותם, כי לא מתדבקין ולא ידעין".

ונעשה אין ונכלל באחדות ה' יתברך וזוכה לבטל כל גשמיותו ולהכלל בשרשו", ועי"ש בתורה עב' אשר ביאר שזוהו הטעם שלא זכה דוד לבנות את ביהמ"ק וכל בחינת חטאו עם בת שבע היה חסרון בהתכללות באור אין-סוף.

ובזה זכה הבעש"ט ופתח דרך חדשה וכפי שקיבל מרבותיו מאחיה השילוני ואליהו הנביא) בהשגת האלוקות לכל יהודי באשר הוא, בדרכי ההתבוננות וההתבטלות אליו יתברך ולאורו הגדול שממלא כל עלמין וכו', עד שתנוח הרוח על המתבונן ויזכה לעלות בלהב המזבח למעלה למעלה עד להתפשטות הגשמיות ומתבטל מציאותו בדביקותו לאור אין סוף, וכן רואה את כל מציאות כל הנבראים שבעולם שהכל הוא אלוקות המלוּבשת בצורות אלו ו"אין עוד מלבדו" כפשוטו.

ואילו היכל הרצון הינו כנגד מידת היסוד השייך לדרך עבודתו של יוסף הצדיק, אשר עניינו כי גם קודם היחוד וההתכללות באורו אין סופי, גם בתפיסת הנבראים כנפרדים ובעלי בחירה הינם מגלים כי רצונם האמיתי והפנימי אינו אלא להתייחד עם מלכם, וכנראה מספרי הרמח"ל והגר"א ותלמידיו אשר הרחיקו את ההתבוננות הזו של עניין ממלא כל עלמין ואין סוף וכו' (וכלשונו "דע כי א"ס ב"ה אין לחשוב בו כלל וכלל, כי אסור לכוונת בו אפילו חובת המציאות... ומה שאנו מדברים בו ובספירות הכל מרצונו והשגחתו שידוע מצד פעולותיו, וזה הכלל לכל דרכי הקבלה... רק ידוע שהעולמות הן בעלי תכלית והכל במספר וע"כ צמצם רצונו בבריאת העולמות וזהו צמצום, וכן בדבריו בספר יצירה

קווים כלליים מתולדות חיי של מוהר"ן [המשך פרק א]

בשנת תקנ"ח נסע לארץ ישראל, ומעט קודם הנסיעה לארץ ישראל נסע לעיר קמניץ, ונסיעה זו היתה פליאה גדולה ולא נודע לאף אחד מהו טעמה. בהמשך חיייו היו לו עוד נסיעות מסתוריות לכמה וכמה ערים, כמו נאוויריטש וזאסלאב ודובנא ובראד ולמברג, ועל כל הנסיעות האלו רמז שיש בהם סודי סודות ועניינים של תיקונים נפלאים.⁵

בתוך החוברת מוהר"ן מברסלב – חיי משנתו ותורתו. ניתן לקבל במערכת

- על הסעדה עם קהל עם ועדה גדולה, הפליג מאד במעלת קדושת רבינו זכרוננו לברכה מצד עצמו, לבד מגודל קדושת זכות אבותיו וזכרוננו לברכה. ואחר כך הפליג מאד במעלת המקורבים של רבינו זכרוננו לברכה, ואמר, שהוא יודע שרובם ככולם הם לוטדים מופלגים, ידאים ושלימים ואנשי מעשה וכו'. ואמר על הרב רבי נתן זכרוננו לברכה שהוא צדיק.
- שבחי הר"ן א-ד, חיי מוהר"ן קצת-קלא, ראה שם פרטים נוספים.
- ראה בארכיון חיי מוהר"ן את קנא ואילך.

להתקרב אליו תלמידים רבים, וביניהם צדיקים ועובדי ה' שחלקם כבר התפרסמו בזכות עצמם, כמו המגיד רבי יקותיאל מטיריויצא שהיה צדיק מפורסם בודרו והתקרב למוהר"ן שהיה אברך צעיר כאשר הוא עצמו היה מבוגר בשנים ומפורסם, ורבי יודל מדאשיב שהיה עובד ה' ומקובל ידוע בעירו, ועוד רבים.⁶

והשיב להם: כשנטה אדמו"ר זצ"ל את ידו על פניו ראה את המנוח שהיה לו יאריציי אחרי עומד לנגדו, ואמר לו: 'לחתן כזה אומרים שילמד משניות?' ונתפחד ויתעלה. המה ראו כן תמוה מאד, ומן אז והלאה נתפרסם שם אדמו"ר זצ"ל שהוא מצדיקי הדור, והתחילו לנסוע אליו כמה אנשים ונתקברו על ידו לעבודת השם יתברך.
2. כפי המקובל היה מגיד בכשמונים עיירות, ובאחת המהדורות של סידור הרב בעל התניא נמצאת הסכמה שלקח ממנו.
3. ראה פירוט חלקי של תלמידי מוהר"ן בספר כוכבי אור חלק אנשי מוהר"ן אותיות יז-ל. וראה בספר חיי מוהר"ן אות של: 'אמר המעתיק (הוא רבי נחמן אב"ד) ששערהין שהדפיס את הספר בשנת תרל"ד עם כמה הוספות, שמעתי שפעם אחת היה הרב הצדיק הקדוש מברדיטשוב בטירהאויצע, ובשעה שהיה מיסב

עליתו לארץ ישראל

מגיל שמונה עשרה בערך החל מוהר"ן להתפרסם בסביבתו לאיש קדוש ומורם מעם, ומאז התחילו

1. המעשה שגרם לפרסומו טובא בכוכבי אור (אנשי מוהר"ן אות מז) וז"ל: 'כשהיה אדמו"ר זצ"ל סמוך עוד על שלחן חותנו רבי אפרים ז"ל בכפר הוסיאטיץ, והגיע לחותנו יום היארצייט של אביו, ונסע למעדיוקא הסמוך לשם ולקח אתו את אדמו"ר זצ"ל, וכשבאו לבית המדרש ובני הנעורים דשם כאשר ראו את אדמו"ר זצ"ל בפעם הראשון אוי הוטב בעיניהם מאד לכנוס עמו בדברים, אך לא ידעו מהיכן להתחיל, ואחר התפילה נתן להם הרב אפרים ז"ל יין שכן כנהוג, ובקשו בני הנעורים מרבי אפרים הג"ל שיצווה על החתן הוא אדמו"ר זצ"ל שילמד פרק משניות, וכן עשה, והפך עצמו פניו אל כותל המזרח ולקח משניות והניח על הסטנדרט ולמד, ויתמהמה בלימוד עד בוש, והבני הנעורים המתינו עד שסיים לימודו למען ישתו הי"ש ועל ידי זה ישתו לחיים, גם לאדמו"ר זצ"ל, ומטילא יהיה להם שייכות לכנוס עמו בדברים, וכשראו שהוא מתמהמה הרבה בלימודו בקשו את הרב רבי אפרים שיאמר לו שייסיי הלימוד, ונטה אדמו"ר את ידו על פני חותנו ויתעלה, והתחילו להקיצו, וכשהקיץ שאלו אותו מה היה לו?

מיטבי לכת - המשך

התכלית, שהוא מלא כעס ורוגז, שהוא בחי' לילה, וע"ז אנו מודים בהודאה עצומה להש"ת על אשר נתן לנו את השכל להבחין בין זה לזה.

שלא עשני גוי עבד ואשה

ואחר כך מודים בהודאה עצומה על עצם חלקנו בתכלית מצד עצם שורש נשמתנו, שלא עשני גוי עבד ואשה, אלא ישראל המחויב במצוות, ויש לו חלק ושורש בנשמת הצדיק, וע"ז יש לנו חלק בעבודה זו של תיקון העולם והבאת הבריאה אל תכליתה.

שאר הברכות

ואחר כך שאר כל הברכות ג"כ מרמזים על עניין זה, בבחי' פוקח עורים, שפוקח עינינו להסתכל בתכלית של כל דבר, וע"ז מלביש ערומים, כי ע"ז נעשה כל דבר בעולם בבחי' לבוש וחלוקא דרבנן לעולם הבא, וזהו ג"כ מתיי אסורים וזוקף כפופים, כי כל מצואות העוה"ז שהוא בחי' דין ורוגז, ויצר כביכול מצב שאדם הוא טמש בבחי' בית האסורים, אבל כשזוכה להמתיק את הדין הזה ולקבל את הארת התכלית מהצדיק, ע"ז הוא יוצא כביכול מבחי'

לא לידי חטא ולא לידי עברה ועוון, ולא לידי ניסיון, ולא לידי בזיון, כי בעת התגברות התוקף והדין קשה מאוד לעמוד בניסיון, כי כמעט אין מאיר אז הארת השכל והדעת, ועל כן צריך לבקש הרבה מהש"ת על זה שנוכה לעבור את הזמנים האלו בשלום ושלא ישלוט בנו יצר הרע, ונוכה להיות דבוקים ביצר הטוב ובמעשים טובים ולהיות מורגלים בתורה ודבוקים במצוות, וע"ז נוכח 'לחן ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואנו', כי ע"ז נוכח להמתיק את הדין והכעס ולהמשיך בחי' רחמים וחק, וע"ז נוכח לבחי' 'חסדים טובים'.

ברכות התורה

וכן בברכות התורה אנו מודים על עוצם נעימות חלקנו, שנתן לנו את תורתו שהיא עצמה בחי' שעשוע עולם הבא, בבחי' וחי עולם נטע בתוכנו, וע"ז אנו מבקשים שנוכה לטעום קצת מבחי' השעשוע עולם הבא שבתורה, שנוכה לעריבות ומתיקות התורה, וע"ז נוכח להיות דבוקים בתורה, וע"ז נוכח להיות דבוקים בזיכרון התכלית, ונוכה לקשר כל דבר את שרשו, לקשר את הסוף מעשה אל המחשבה תחילה.

בית האסורים והנשמה נוקפת מכפיפותה, והיינו יש בחי' דרך לעבור את הים הסוער של העוה"ז, בבחי' רוקע הארץ על המים, והמכין מצעדי גבר, כי השי"ת עושה לנו כל צרכנו ומאיר לנו את הארת הדעת של התכלית, וע"ז יש לנו כח להתגבר בעבודתנו כראוי, בבחי' אזור ישראל בגבורה, כי אנו יודעים עוצם מעלת ישראל ושרשם, שהוא בעצם בחי' שעשוע עולם הבא, בבחי' עוטר ישראל בתפארה, וע"ז יש לנו כח לעשות את תפקידנו בעולם הזה כראוי, בבחי' הנותן ליעף כח, כי ע"ז זוכים להעביר את בחי' השינה שהוא בחי' הדין וההסתרה שיש בעולם הזה אם אין זוכים להמתיק את הדין כראוי.

הבקשות על זמני הקטנות והדין

ואחר כך מרחיבים בבקשות ותפילות שיעקרו סובבות והולכות על נקודה זו של הרגון והקטנות שמוכרחים לעבור בכל יום ויום, כי זהו סדר הבריאה המוכרח כדי לזכות אל התיקון והתכלית, ועיקר העצה הוא להרבות בבקשות ובדיבורי אמונה ותפילה לזכות לעבור את הניסיונות והקטנות הזאת בשלום, שעל זה סובב והולך ברכת המעביר שינה שמבקשים 'ואל תביאני

יצא מחדש לאור הספר הנפלא 'רוח הג'ן'

שיחות ושיעורים בעבודת ה' בספה"ק ליקוטי מוהר"ן ע"י הגאון רבי נתן נטע גוטסגנדה זצ"ל

מאת: ברסלב גלובל

השיעורים נמסרו בלב בווער עד לב השמים, ועיניים דומעות, מלאים כיסופים וערגה, שאי אפשר לתאר למי שלא היה נוכח שם, ואינו מצוי בכלל. חלק מהשיעורים נקטעו על ידו מאחר שלא יכל להמשיך להתאפק, ופרץ בבכי, והפסיק את השיעור. וזו היתה מטרתו בשיעורים, ללמד לבני יהודה קשת, דביקות ולב טהור בהקב"ה.

את השיחות והשיעורים קבע דווקא בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, שבו הוא היה דבוק באופן מבהיל, וכמו שמתואר קצת בתוך הספר, בחלק הנקרא 'בתוך הגן' מעט מחייו של רבי נתן נטע, אבל גם אלו שלא מכירים כלל ספר ליקוטי מוהר"ן, יכולים הרבה מאד לקבל משיחותיו שבספר זה, כי היה בולל הכל בתוך שיחותיו והיה מכניס הרבה חכמת חיים בכל חלקי חובת האדם בעולם.

כעת בחורף תשפ"א שנתעלה לשיבה של מעלה נדפס שוב, ואין אחד שיקרא בזה שלא יקבל תועלת עצומה מאד.

בעז"ה יצא מחדש לאור ספר 'רוח הג'ן' שיחות ושיעורים בעבודת השם בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, שיחות ושיעורים אלו נמסרו לקבוצת אברכים 'חניכי הישיבות' בעיר התורה קרית ספר, על ידי הרב הגאון האדיר בכל מכמני התורה רבי נתן נטע גוטסגנדה זצ"ל, שהיה מאד בורח ומעלים את עצמו מאד מכל פרסום.

שיחות ושיעורים אלו בליקוטי מוהר"ן הסכים למסור לקבוצת אברכים ליטאים מעולם הישיבות הליטאי, שהתחברו לאור רבינו הנחל נובע מקור חכמה. השיעורים נמסרו בתוך ביתו אחת לחודש, במשך כמה שנים. הדברים נכתבו במדויק מההקלטה, ונדפסו כבר בחייו ומאד שמח בכך והגיה בעצמו את כל הכתוב ותיקן, ואמר איך להדפיס, ואמר להוסיף למטה מראי מקומות מעוד ספרים על דבריו. והוא נתן השם של הספר 'רוח הג'ן' ששמו מרומז בקרבן.

ניתן לקבל את החוברת במייל 'המקורבים' או להשיגו בפל': 0504153392

"מי שאומר שבדורנו אפשר בלי רבינו, אז אחד מהשתיים, או שהוא טיפש או שהוא שקרן!"

עד כמה אחז רבי נתן שאי אפשר בלי רבינו, כך אמר לנו רבי נתן: המצב קשה מאד היום, אי אפשר, אדם נופל, נופל, אין מי שירים אותו, רבינו היחיד שמדבר לא להתיימש לא ליפול. זה דור קשה מאד, מסוכן מאד.

כל הספרים מה אומרים, תעשה כך תהיה כך, אני יודע מה אני צריך לעשות, אבל אני נופל, מה לעשות? אף אחד לא אומר לי מה לעשות, רבינו מחזיק אותנו בכח ואומר לנו שה' לא עוזב בכל מצב. ואחד שבאמת מאמין ברבי ומתקשר ברבי הוא מרגיש כוחות, רבינו נותן כוחות. אם מתקשרים לרבי רבינו נותן כוחות.

כתוב בספר לוח עתים לבינה, שהחתם סופר אמר שבז' אדר צריך להתקשר עם משה רבינו. זה רעיון מצוין אבל השאלה אם משה רבינו רוצה להתקשר איתנו. החת"ס יכל להגיד כזה דבר. אבל רבינו אמר אני הולך לפניכם, תקשרו אני יתן לכם כוחות. ורואים את זה בחוש, רואים את זה בחוש.

בדיבורים אלו שוב רואים איך שהוא 'האמין ברבי' והתקשר עם הרבי' וחש בחוש והמחיש לנו איך ש'הרבי נותן כוחות'.

(אמר העורך: מובא בכתבי האריז"ל שלפעמים נשמת צדיק מסייעת לאנשים ע"י 'עיבור' נשמה). ■

'אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו, אבל אם הוא יעשה את זה, זה יוציא אותו מהתאוות.

ופעם אחת אברך אחד ליטאי בעל-מוסר ביקש ממני שאשאל את רבי נתן כך: מדוע כל מה שהוא פותח מספרי רבינו ותלמידיו, עושה לו אור בעיניים? וענה לי על זה רבי נתן במכתב כך: האם השואל הוא יוני? עיני רמב"ן ויקרא ח' י"ג בסופו. והרי כבר אמר ניצחתי ואנצח [ששם הרמב"ן מדבר על הפילוסופים היוונים שמכחישים את המוחש עיין שם].

אמר לנו רבי נתן: מי שקורא ולא רוצה להבין, הוא ירגיש. בלי לחפש להבין. וכי אני יכול להבין מה שאדם שהיה בדרגה כזו אומר? המילים מובנות לי?

רוצים מילתא דבדיחותא? מי שרוצה להבין ליקוטי מוהר"ן בלי המקוה בבוקר... חצי שעה אפשר לצחוק ממנו.

תלמד עם ביטול בלי להבין, בבוקר אחרי המקוה תבין. ואל תחכה לזה. לכתחילה אני לא מחפש להבין. פתאום נופל משמים.

והוסיף לנו רבי נתן ואמר בלהט לבבו: יש כאלו שהרבי מעמיד אותם בניסיון, ויקח זמן, אך לגשת עם ביטול. בלי זה, הרבי זורק אותם. זה מה שיש בברסלב. והוא הבטיח והוא רוצה לעזור, ומי שמתקרב אליו ונדבק בו, הרבי אמר שהאש תוקד, אז יש אש. כל אחד ימצא את זה במקום אחר.

את השיעורים שמסר לנו רבי נתן בלקוטי מוהר"ן הוא היה פותח במילים הללו: 'אומר רבינו הנהר המטהר מכל הכתמים'.

ואמר לנו רבי נתן: הם אומרים שלא יכולים ללמוד את הספר בלי להבין, יבש להם. מה אכפת להם, ביבש הזה יש אש, בברסלב בוערת אש, אש ששורפת את כל השניצלים.

בדיבורים אלו נפשו יצא דברו, ורואים איך שהוא היה מקושר לא 'לדברי תורה' של רבי נחמן, אלא לרבי נחמן עצמו. והוא חש שרבי נחמן הוא "גדול עומד על גביו" ומכוון אותו ומעודד אותו ומסייע לו להתקרב להקב"ה.

הרב נפתח כהן

אמר לנו רבי נתן: מי שמוכן להודות על האמת רואה שאי אפשר היום בלי הרבי. מי שמספיק לו הסוגיא שהוא לומד והוא לא מחפש לשבור תאוות ומדות, יכול להיות שהוא יכול להסתדר בלי הרבי. אבל מי שרק רוצה להתרומם מהקרקע לשבור את התאוות ומדות רעות, אי אפשר בלי הרבי.

וספר לנו רבי נתן: אחד אמר לי, ברסלב זה בשביל אלו שנופלים, אמרתי לו "אלו שלא עובדים לא נופלים, מהארץ לא יכולים ליפול".

ובפעם אחרת אמר לי רבי נתן ביטוי חריף: מי שאומר שבדורנו אפשר בלי רבינו, אז אחד מהשתיים, או שהוא טיפש או שהוא שקרן.

נשים לב מי אומר זאת, לא אומר זאת אדם פשוט שלא מכיר ספרי מוסר ועבודה, שלא גדל בעולם הישיבות, אלא אומר זאת אדם שבא מעולם הישיבות, מעולם הכוללים הליטאי התורני המובהק, אדם בעל מוח אדי, בעל שכל, בעל ידע כביר בכל, והוא ככה אומר.

אמר לנו רבי נתן: בבוקר אחרי המקוה יכולים להבין ליקוטי מוהר"ן. בלי זה - זה בדיחה. כולם בערו לה' יתברך כל אחד בדרך שלו. כל המתקרבים ליבם בוער באש. זה אני רוצה, את החלק הזה. "כל דבר אשר יעבור באש תעבירו באש". לא צריך פלפולים ועניינים, עם הרבי צריך ללכת בביטול ואז זוכים לאש של הרבי.

ואמר לנו רבי נתן: הבערה החסידית זה שורף את כל התאוות והמידות. יהיו נפילות, אבל זה מה שאנחנו צריכים. הבערה החסידית, זה מה שאנחנו צריכים לשאוף.

ואמר לנו רבי נתן: צדיק יסוד עולם, כל השפע הולך דרך הצדיק, ומי שמתחבר לצדיק זוכה לאש של הצדיק. כמובן שיש נפילות וכו' אבל יש מהלכים, יש ברען, יש לו 'טעמה כי טוב סחרה'. זה מה שאני רוצה להנחיל, לא פלפולים.

אמר לנו רבי נתן: אפילו הדרגה הכי עמוקה של התאוות, השאלה היא כמה דקות הוא צריך לרקוד

מעוניין לסייע בהדפסת העלון? התרומה שלך חשובה!

ניתן לתרום דרך אתר ומכשירי 'קהילות' בקופת 'העולם היהודי'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. (יש לעדכן אותנו על התרומה) לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבצו' ב-20 ש' לחודש. לברורים: 054-848-73-17

עלון הקבצו ("ו"ל ע"י ארגון 'הקבצו') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבצו', המיועד לבני הישיבות שהתקברו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה. להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

מפיצי העלון ברחבי הארץ

בני ברק: אריה: 054-848-73-17 ירושלים: 052-716-25-82

דרושים מפיצים בכל רחבי הארץ! נא צרו קשר במייל או בפל': 054-848-73-17

ניתן לקבל מידע כללי ומקיף בחסידות ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

"רציתי שהעניין שלי יתפשט בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם, כאנשי ליטא!"

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נוד')